

Field test Bold Quest

Medio mei werd 14 Afdva als uitvoerende partij betrokken in de field-test van een aantal “combat-identification” systemen. Doel van deze test was om te kijken of Defensie in de toekomst afnemer zou willen zijn van een van dit soort systemen.

Alle systemen die getest werden hadden tot doel om identificatie van eigen troepen vanuit de lucht zeker te stellen voorafgaande aan het gebruik van luchtsteun. Recente ervaringen in Irak en Afghanistan hebben helaas laten zien dat friendly fire bij gebruik van luchtsteun nog steeds voorkomt; voornamelijk Canada heeft daar recente, tragische, ervaringen mee opgedaan.

Om de systemen goed te kunnen testen werden een zestal dagscenario's opgevoerd in een verstedelijkte woestijnomgeving in het National Training Center Fort Irwin, Californië, VS. De scenario's moesten er toe leiden dat er gevechtssituaties ontstonden die beslist zouden gaan worden met luchtsteun waarbij de kans op friendly fire aanzienlijk zou zijn. Na afloop van elk scenario werd elke FAC'er geïnterviewd omtrent zijn ervaringen met de geteste systemen. Alle verzamelde informatie werd door de analistenwerkgroep, waar Geert Roseboom en Maartje Spoelstra namens TNO zitting in hadden, verwerkt in een nog te publiceren rapport. Uiteindelijk moet dit rapport inzicht geven in de bruikbaarheid, de toegevoegde waarde en de wenselijkheid van de geteste systemen.

Het aandeel van 14 Afdva in “Bold Quest” was het leveren van een Joint Effect Observer Group (JEOG); een tweetal Fenneks; de één een voorwaartse waarnemer, de ander een Forward Air Controller (FAC). Beide Fenneks werden van het Battlefield Management System (BMS) voorzien, een derde Fennek werd meegenomen als reservevoertuig.

De bemanning van de FAC-Fennek werd ad hoc samengesteld uit het OTCVUST (owi Duijs), KCEN3D (kap v. Hees) en het 11^e infbat (sgt1 Hartwig). Voorts werd er een kleine logistieke, verbindings- en herstelcomponent aan toegevoegd waarmee het totale team op 11 personen kwam. Al met al een gemêleerd gezelschap!

Na een lange, logistiek complexe, aanloop werden de voertuigen op 21 augustus ontladen in de haven van Port Huena, nabij Los Angeles. Na aankomst op Fort Irwin, 300 km van zowel Los Angeles als Las Vegas, wachtte het voordetachment o.l.v. owi Duijs op de aankomst van de hoofdmacht op de 29^e augustus.

Voorafgaande aan de aankomst van de hoofdmacht werden alvast de eerste contacten gelegd met de oefenorganisatie; een allerminst transparante organisatie met daarin veel nationaliteiten (Duitsland, Zweden, Canada, Frankrijk, Groot-Brittannië, VS) en partijen (NTC Fort Irwin, VS Defensiestaf, analistenwerkgroep en Range Control).

Na aankomst van de hoofdmacht werd na een tour over de kazerne meteen begonnen met het testen van de voertuigen en het wachten op de inbouw en opbouw van de te testen systemen. Gezien de ondoorzichtigheid van de aansturing door de oefenorganisatie ging hier helaas veel tijd aan verloren. Gelukkig bleef er wel genoeg tijd over om een geschikte locatie te vinden voor een relayeerpost en het doen van een aantal testen met de Fenneks in het oefenterrein. Ook een avondje naar Las Vegas bleek tot de mogelijkheden te behoren.....

Op vijf september gingen de twee samengestelde teams (elk plm. 160 personen in omvang) naar een compound in het oefengebied om vanaf daar op 7 september te beginnen met het eerste dagscenario. De twee tussenliggende dagen werden gebruikt voor commandovoering en de laatste updates v.w.b. de scenario's. Niet alleen het weer en het terrein maar ook de Canadese commandovoeringprocedures hadden effect op de mentale component.....

Inmiddels bleek het BMS, met tussenkomst van de relayeerpost, uitstekend te functioneren. In de analistencel, waarin diverse Situational Awareness (SA) systemen (zoals het BMS) werden geprojecteerd werden vele jalouse blikken op ons systeem gericht. Uiteindelijk mocht BMS niet gekoppeld worden aan het Amerikaanse SA-systeem vanuit beveiligingsoogpunt, helaas.

Met de nodige aanpassingen werden de zes scenario's uitgevoerd, grofweg tussen twee uur 's middags en tien uur 's avonds om zoveel mogelijk terrein- en weersinvloeden van inwerking te laten zijn. In het algemeen verliepen de scenario's volgens het plan, waarbij gezegd moet worden dat de twee samengestelde teams erg ruim in hun FAC-capaciteit zaten. Hierdoor lag het operationeel tempo een stuk lager dan hetgeen we gewend zijn, hoewel dit van tevoren voorzien was.

Op 11 september was er een bezoekersdag georganiseerd waarop de Fenneks veel aandacht kregen van voornamelijk Groot-Brittannië en Canada. De ter zake kundige uitleg door ons personeel over de mogelijkheden van deze voertuigen leidde tot vele jaloezische blikken, wat niet onterecht kan worden genoemd.

Na afloop van het laatste scenario op twaalf september werden in de twee volgende dagen alle ingebouwde systemen in een recordtempo af- en uitgebouwd, de voertuigen schoon- en vervoersgereed gemaakt.

13 September werd een afsluitende barbecue georganiseerd waarop alle deelnemende landen voor hun inspanningen werden bedankt, waarna onze hoofdmacht in de nacht van 14 op 15 september via Las Vegas naar huis vertrok.

Het nadetachment bracht de voertuigen op 17 september naar de haven van Long Beach, Los Angeles, waarna op 19 september ook de laatste twee mensen zich huiswaarts begaven.

Er kan worden terug gekeken op een geslaagde oefening / field-test waarbij Nederland, en 14 Afdva in het bijzonder, zich op een bekwame en professionele manier heeft gepresenteerd. Of er een daadwerkelijk gevolg gegeven wordt aan het project Combat-ID is een zaak van de toekomst.

Kap I.G. Ankoné
S4 / C-ssvbt 14 Afdva